

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 10 юни 2014 година

за уведомяване на трета държава, която Комисията счита за потенциално определима като несътрудническа трета държава, съгласно Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов

(2014/C 185/03)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета от 29 септември 2008 г. за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов, за изменение на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1936/2001 и (ЕО) № 601/2004 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 1093/94 и (ЕО) № 1447/1999⁽¹⁾, и по-специално член 32 от него,

като има предвид, че:

1. ВЪВЕДЕНИЕ

- (1) С Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета (наричан по-долу „Регламентът относно ННН риболов“) се създава система на Съюза за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеклариран и нерегулиран (ННН) риболов.
- (2) В глава VI от Регламента относно ННН риболов се определят процедурата по отношение на определянето на несътруднически трети държави, *действията, които се предприемат* спрямо държави, определени като несътруднически трети държави, съставянето на списък на несътруднически държави, заличаването от списъка на несътрудническите държави, оповестяването на списъка на несътрудническите държави и всякакви извънредни мерки.
- (3) В съответствие с член 32 от Регламента относно ННН риболов Комисията следва да уведоми съответните трети държави за възможността да бъдат определени за несътруднически държави. Това уведомяване има предварителен характер. Уведомяването на третите държави за възможността да бъдат определени за несътруднически държави се основава на критериите, определени в член 31 от Регламента относно ННН риболов. Комисията също така следва да предприеме всички *действия*, предвидени в член 32, по отношение на тези държави. По-специално Комисията следва да включи в уведомлението информация относно основните факти и съображения в основата на това определяне, да даде възможност на тези държави да отговорят и да предоставят доказателства, които опровергават определянето, или, когато е целесъобразно, план за действие за подобряване на положението и вземане на мерки за неговото коригиране. Комисията следва да даде на съответните трети държави достатъчно време за отговор на уведомлението и разумен срок, за да коригират положението.
- (4) В съответствие с член 31 от Регламента относно ННН риболов Комисията може да определя трети държави, които счита за несътруднически в борбата с ННН риболов трети държави. Дадена трета държава може да бъде определена за несътрудническа трета държава, ако не изпълнява предвидените в международното право задължения да предприема действия за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара.
- (5) Определянето на несътрудническите трети държави се основава на прегледа на цялата информация, посочена в член 31, параграф 2 от Регламента относно ННН риболов.
- (6) В съответствие с член 33 от Регламента относно ННН риболов Съветът може да съставя списък на несътрудническите държави. По отношение на тези държави се прилагат мерките, определени, *inter alia*, в член 38 от Регламента относно ННН риболов.
- (7) Съгласно член 20, параграф 1 от Регламента относно ННН риболов трети държави на знамето трябва да уведомят Комисията относно тяхната организация за прилагане, контрол и изпълнение на законите, подзаконовите актове и мерките за опазване и управление, които техните риболовни кораби са длъжни да спазват.
- (8) В съответствие с член 20, параграф 4 от Регламента относно ННН риболов Комисията установява административно сътрудничество с трети държави в области, свързани с прилагането на посочения регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 286, 29.10.2008 г., стр. 1.

2. ПРОЦЕДУРА ПО ОТНОШЕНИЕ НА РЕПУБЛИКА ФИЛИПИНИ

- (9) Комисията прие уведомлението на Република Филипини (Филипините) като държава на знамето в съответствие с член 20 от Регламента относно ННН риболов, считано от 15 януари 2010 г.
- (10) В рамките на административното сътрудничество, предвидено в член 20, параграф 4 от Регламента относно ННН риболов, през периода 23 — 27 януари 2012 г. Комисията осъществи мисия във Филипините с подкрепата на Европейската агенция за контрол на рибарството (EFCA).
- (11) Целта на мисията беше да провери информацията относно организацията на Република Филипини за прилагането, контрола и изпълнението на законите, подзаконовите актове и мерките за опазване и управление, които риболовните кораби на Република Филипини са длъжни да спазват, предприетите от Република Филипини мерки за изпълнение на задълженията ѝ в борбата с ННН риболов и изпълнението на изискванията и точките, свързани с прилагането на схемата на Съюза за сертифициране на улова.
- (12) Република Филипини предостави допълнителна информация на 3 февруари 2012 г.
- (13) Окончателният доклад от мисията беше изпратен на Филипините на 21 февруари 2012 г.
- (14) Становището на Филипините по окончателния доклад от мисията беше получено на 24 март 2012 г.
- (15) През периода 25 — 27 юни 2012 г. Комисията проведе последваща мисия във Филипините, за да проследи предприетите действия след първата мисия.
- (16) На 28 юни 2012 г. Комисията предостави на Филипините писмени констатации относно плана на Филипините да решат проблемите, свързани с ННН риболов.
- (17) Република Филипини предостави допълнителна информация на 4 октомври 2012 г., 12 декември 2012 г. и 14 февруари 2013 г.
- (18) На 8 февруари 2013 г. се проведе видеоконферентна среща между Филипините и службите на Комисията.
- (19) Република Филипини предостави допълнителна информация на 22 април 2013 г.
- (20) На 25 април 2013 г. в Брюксел се проведе техническа среща, на която Република Филипини предостави допълнителна информация.
- (21) На 11 юни 2013 г. в Брюксел беше проведена допълнителна среща между Филипините и службите на Комисията.
- (22) Република Филипини предостави допълнителна информация на 14 юни 2013 г. В тази информация органите на Филипините предоставиха на Комисията актуални данни относно напредъка по техния план за действие за решаване на проблемите, свързани с ННН риболов, както и проект на национален план за действие относно ННН риболов и първоначалните проектозаконови за преразглеждане на Закона за рибарството.
- (23) С помощта на Европейската агенция за контрол на рибарството (EFCA) и по искане на органите на Филипините Комисията организира семинар за изграждане на капацитет в Манила от 22 до 26 юли 2013 г. с основен акцент върху мерките на пристанищната държава и анализа на риска.
- (24) Република Филипини предостави допълнителна информация на 11 ноември 2013 г.
- (25) На 22 ноември 2013 г. в Брюксел беше проведена среща между Филипините и службите на Комисията.

- (26) През декември 2013 г. Комисията получи информация от органите на Филипините, че е подписана изпълнителна наредба за приемане на националния план за действие за ННН риболов. Освен това органите предоставиха на Комисията и меморандума за разбирателство, подписан на 9 декември 2013 г., за създаване на съвместен комитет за сътрудничество по въпросите на рибарството между органите на Филипините и Папуа-Нова Гвинея.
- (27) През февруари 2014 г. Комисията получи информация, съдържаща по-специално националния план за действие за ННН риболов, новия проект за преразглеждане на Закона за рибарството и проектонаредбата за проследимостта. Проектозаконът за рибарството е бил представен пред Сената и Камарата на представителите на Филипините.
- (28) На 5 март 2014 г. в Брюксел беше проведена среща между Филипините и службите на Комисията. Република Филипини предостави допълнителна информация на 25 март 2014 г., 3 май 2014 г. и 15 май 2014 г.
- (29) По време на воденото на гореописаната кореспонденция Република Филипини прие конструктивен подход при сътрудничеството си с Комисията. Действително беше постигнат значителен напредък при справянето с основните предизвикателства, установени по време на мисиите на място. Независимо от това остават редица недостатъци, които не са напълно преодолени.
- (30) Република Филипини е член на Комисията за опазването и управлението на далекомигриращите рибни запаси в Западния и Централния Тихи океан (WCPFC), Международната комисия за опазване на рибата тон в Атлантическия океан (ICCAT) и Комисията по рибата тон в Индийския океан (IOTC). Република Филипини е също сътрудническа държава, която не е член на Комисията за опазване на южния червен тон (CCSBT). Република Филипини ратифицира Конвенцията на Организацията на Обединените нации по морско право (UNCLOS) от 1982 г.
- (31) С цел да оцени изпълнението от страна на Република Филипини на нейните международни задължения като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара, предвидени в международните споразумения, посочени в съображение 30, и установени от регионалните организации за управление на рибарството (РОУР), посочени в съображение 30, Комисията събра и анализира цялата информация, която счете за необходима за целите на тази дейност.
- (32) Комисията използва информация, получена от наличните данни, публикувани от съответните РОУР, както и обществено достъпна информация.

3. ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ФИЛИПИНИТЕ ЗА НЕСЪТРУДНИЧЕЩА ТРЕТА ДЪРЖАВА

- (33) Съгласно член 31, параграф 3 от Регламента относно ННН риболова Комисията анализира задълженията на Филипините като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара. За целите на този преглед Комисията взе предвид параметрите, изброени в член 31, параграфи 4—7 от Регламента относно ННН риболов.

3.1. Повтарящо се извършване на ННН риболов от кораби и търговски потоци на продукти от ННН риболов (член 31, параграф 4 от Регламента относно ННН риболов)

- (34) По отношение на кораби, които плават под знамето на Филипините, се отбелязва, че въз основа на информацията, получена от списъците на РОУР с кораби, няма кораби в предварителните или окончателните списъци с кораби, извършващи ННН риболов, и не съществуват доказателства за предишни случаи на плаващи под знамето на Филипините кораби, извършващи ННН риболов, които биха позволили на Комисията да анализира действията на Филипините по отношение на повтарящи се дейности по ННН риболов в съответствие с член 31, параграф 4, буква а).
- (35) В съответствие с член 31, параграф 4, буква б) Комисията също така проучи мерките, предприети от Република Филипини във връзка с достъпа до нейния пазар на рибни продукти, произхождащи от ННН риболов.
- (36) Комисията счита, въз основа на оценка на цялата информация, с която разполага, че Република Филипини не може да гарантира, че рибните продукти, които влизат във Филипините или в установени във Филипините преработвателни предприятия, не произхождат от ННН риболов. Това се дължи на системни проблеми, които подкопават възможностите на органите на Филипините да проследяват улова, тъй като няма налична официална информация по отношение на разтоварената, внесената и/или преработената риба. Основните елементи, залегнали в основата на оценката на Комисията, са обобщени по-долу.

- (37) Република Филипини разполага с голям риболовен флот, който лови риба във води под нейната юрисдикция, както и в открито море и във води под юрисдикцията на други държави. Съгласно предоставена по време на първата мисия на Комисията през 2012 г. информация и публично достъпната информация флотът се е състоял от около 9 300 кораба за стопански риболов и около 470 000 „банка“ (малки кораби за непромишлен риболов)⁽²⁾. Непромишленият риболов не се извършва във води, които са извън националната юрисдикция, и поне част от този улов се изнася за ЕС. Република Филипини разполага с голям флот за далечно плаване, който включва, считано към март 2014 г., 68 кораба за улов на риба тон („кораби за риба тон“), регистрирани в списъка на ИОТС на притежавашите разрешение риболовни кораби, и 18 кораба за риба тон, регистрирани в списъка на ИССАТ на притежавашите разрешение риболовни кораби. Съгласно информацията, предоставена от Филипините в годишните доклади за риболова от 2012 г. и 2013 г. до WCPFC, страната е разполагала с 622 риболовни кораба (включително транспортни кораби), регистрирани към 1 юли 2012 г., и 722 риболовни кораба, регистрирани към 11 юни 2013 г. към тази РОУР⁽³⁾. Корабите на Филипините извършват улов основно на риба тон. Годишните данни за улова на риба тон, предоставени от Филипините, обхващат целия улов на риба тон, разтоварен в пристанища на Филипините, независимо от мястото на улова и без да се разграничава този улов в зависимост от неговия произход или от знамето на риболовния кораб, извършил улова. Това създава съмнения относно капацитета за ефективно проследяване на улова, както ще бъде обяснено по-нататък в съображения 46 — 55.
- (38) Съгласно данните от филипинското Бюро по рибарство и водни ресурси (Bureau of fishery and aquatic resources) (BFAR) обичайните международни райони за риболов на филипинските кораби са: море Сулавеси, индонезийски води, малайзийски води, палауански води, Папуа-Нова Гвинея, Западния Тихи океан и зоните на ИССАТ и ИОТС. Република Филипини е сключила споразумения в областта на рибарството с Папуа-Нова Гвинея, Кирибати и Соломоновите острови. Съгласно информацията, предоставена по време на срещата на 5 март 2014 г., повечето от риболовните кораби (оборудвани с мрежи гъргър) извършват риболов във водите на Папуа-Нова Гвинея (46) и зоните в открито море на WCPFC (33). Към момента само два риболовни кораба извършват риболов в района на Соломоновите острови. Уловът, разтоварен в Папуа-Нова Гвинея, се доставя също на пазара на ЕС (консервирана риба тон). Освен това към март 2014 г. има шест активни филипински кораба, които извършват риболов в зоната на ИОТС, и осем — в зоната на ИССАТ. Единствените чуждестранни чартирани риболовни кораби са транспортни кораби за риба и те осъществяват дейност единствено в зоната на WCPFC. В действителност понастоящем не е разрешено на чуждестранни риболовни кораби да извършват риболов в изключителната икономическа зона (ИИЗ) на Филипините.
- (39) Съставът на филипинския флот, заедно с разнообразието от източници на рибни продукти, които влизат във веригата за доставки, и с неефективната система за проследимост, поражда явен риск за достъп на продукти от ННН риболов на филипинския пазар.
- (40) По отношение на преработвателната промишленост за преработка на риба тон във Филипините Комисията анализира положението, свързано с дейностите на тази промишленост, и въздействието, което нейните операции могат да оказват по отношение на достъпа до нейния пазар на рибни продукти, получени от ННН риболов.
- (41) В Международния план за действие за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов (МПД за ННН риболов) се предоставят насоки относно договорените в международен план и свързани с пазара мерки, които подкрепят намаляването или премахването на търговията с риба и рибни продукти, произхождащи от ННН риболов, а в точка 71 се посочва, че държавите следва да предприемат стъпки за подобряване на прозрачността на своите пазари с цел осигуряване на проследимост на рибата и рибните продукти. Също така в Кодекса за поведение за отговорен риболов на Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО) (Кодекс за поведение на ФАО) са представени, по-специално в член 11, добри практики след улова и отговорна международна търговия. В член 11.1.11 се изисква от държавите да гарантират, че рибата и рибните продукти се търгуват в международен и вътрешен план в съответствие с добри практики за опазване и управление чрез подобряване на идентификацията на произхода на рибата и рибните продукти.
- (42) Преработвателните предприятия получават своите суровини от кораби, плаващи под знамето на Филипините, които извършват риболов във водите под юрисдикцията на Филипините, в открито море и във водите под юрисдикцията на трети държави, от кораби, плаващи под чуждо знаме, които разтоварват риба във Филипините, както и от внос.

⁽²⁾ Както е посочено от Министерството на земеделието — Бюро по рибарство и водни ресурси, Philippine Fisheries Profile 2011 (Състояние на рибарството във Филипините през 2011 г.), [http://www.bfar.da.gov.ph/pages/AboutUs/maintabs/publications/pdf%20files/2011%20Fisheries%20Profile%20\(Final\)%20\(4\).pdf](http://www.bfar.da.gov.ph/pages/AboutUs/maintabs/publications/pdf%20files/2011%20Fisheries%20Profile%20(Final)%20(4).pdf)

⁽³⁾ <http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Rev-2.pdf>
<http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Part-1.pdf>

- (43) Някои от корабите, разтоварващи риба във Филипините, плават под знамето на Корея или Папуа-Нова Гвинея. В това отношение се припомня, че Корея е уведомена от Комисията на 26 ноември 2013 г.⁽⁴⁾, че се счита за възможно да бъде определена като несътрудническа трета държава съгласно Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов, а Папуа-Нова Гвинея е уведомена от Комисията на същата дата като Филипините. Рибата може да бъде също с произход от филипински риболовни дружества, които извършват риболов в Папуа-Нова Гвинея⁽⁵⁾.
- (44) Произходът на рибата, която се внася и преработва във Филипините, може да бъде също от трети държави, включително от държави, които не са уведомени от Комисията, като Вануату, Кирибати и Федеративни щати Микронезия⁽⁶⁾. В това отношение се припомня, че Вануату, Кирибати и Федеративни щати Микронезия не могат да изнасят рибни продукти за Европейския съюз, тъй като техните уведомления като държави на знамето в съответствие с член 20 от Регламента за ННН риболов не са приети от Комисията.
- (45) В съответствие с основните принципи на член 11.1.11 от Кодекса за поведение за отговорен риболов на ФАО Република Филипини следва да е в състояние да осъществява наблюдение върху произхода на рибата и рибните продукти и следователно да гарантира, че за ЕС не се изнасят риба и рибни продукти, които не отговарят на изискванията на ЕС. Република Филипини обаче не прилага схемата за проследимост, която би била необходима за избягване на вноса и реекспорта на суровини и рибни продукти от държави, които не са получили уведомление, и от държави, които са определени като несътруднически на ЕС. Действително би била необходима ефективно работеща система за проследимост от етапа на разтоварване на сушата до етапа на износ или от етапа на внос до последващия износ. Такава система обаче не функционира във Филипините и липсата на контрол и наблюдение на риболовните дейности, по-специално на разтоварването на улова, недостатъчните проверки по море и в пристанищата, както и липсата на проверки на дневниците означават, че продукти, произхождащи от ННН риболов, могат лесно да навлязат на пазара на Филипините и на ЕС. Освен това е обичайна търговска практика рибата с произход от кораби, плаващи под знамето на Филипините, да се улавя във водите на трети държави и впоследствие да се разтоварва в трети държави за преработка или да се трансбордира във водите на трети държави и впоследствие да се изпраща за преработка в друга държава. Следователно редица рискови дейности се извършват извън водите на Филипините. От органите на Филипините се очаква да носят пълна отговорност за своите кораби в съответствие с член 94 от UNCLOS. Република Филипини обаче не прилага каквито и да е мерки, необходими, за да се гарантира, че органите контролират верността на информацията и проследимостта на операциите, свързани с дейността на техните кораби.
- (46) Република Филипини прие Административна заповед за рибарството № 241 относно прилагането на системата за наблюдение на риболовните кораби в открито море. Независимо от това Република Филипини няма оперативен достъп до необходимата информация за местоположението или дейностите на някои от своите собствени кораби, които осъществяват дейност във водите на трети държави, като например Папуа-Нова Гвинея. Това влошава способността на Република Филипини да поеме пълната си отговорност като държава на знамето по отношение на правилното издаване на сертификати за улов. По-подробен анализ на проблемите, свързани с наблюдението, контрола и надзора, е направен в раздел 3.2.
- (47) Въпреки че декларациите за разтоварване са от ключово значение за проследимостта, за да се гарантира контролът и следователно да се проследяват входящите и изходящите потоци на дружествата, тези декларации не се използват за целия улов, разтоварван във Филипините. За да бъде напълно надежден, съдържанието на такъв документ (по отношение на количествата и видовете уловена риба) трябва да подлежи на контрол и потвърждение от страна на независим орган. Не е достатъчно да се разчита единствено на данните, предоставени от дружеството, както се прави в много случаи във Филипините. Също така, за да се осъществява ефективно наблюдение на риболовните дейности, от риболовните кораби следва да се изисква да попълват декларации за разтоварване, независимо от мястото, където разтоварват улова си, докато към момента това изискване се отнася само за разтоварванията във Филипините. Органите на Филипините не са въвели съгласуван набор от мерки за документални проверки на разтоварванията или трансбордиранията, които се извършват в трети държави. По отношение на улова с произход от Папуа-Нова Гвинея Комисията установи по време на първата си мисия във Филипините през 2012 г., че органите не винаги разполагат с информация дали рибата е разтоварена в Папуа-Нова Гвинея, или е трансбордирана във водите на Папуа-Нова Гвинея, преди да бъде изпратена за Филипините.

⁽⁴⁾ ОВ С 346, 27.11.2013 г., стр. 26.

⁽⁵⁾ Вж. бележка под линия 2.

⁽⁶⁾ Вж. бележка под линия 2.

- (48) Република Филипини е въвела в своето законодателство схема за сертифициране на улова. В раздел 13 от Административна заповед за риболова № 238 относно правилата и разпоредбите, уреждащи прилагането на Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета по отношение на схемата за сертифициране на улова, се създава „сертификат за валидиране на улова“ (CVC), преименуван на „декларация за произхода на улова при разтоварване“ (COLD) с Административна заповед за риболова № 238-1. Използването на COLD, вид декларация за разтоварване, е задължително само за корабите, които разтоварват улов в определено пристанище на Филипините. Това изключва прилагането на Заповед № 238-1 за кораби, плаващи под знамето на Филипините и разтоварващи улов в други държави — нещо, което е редовна практика.
- (49) При корабите за стопански риболов сертификатът за разтоварване на риба се попълва при разтоварването и се подписва от инспектори на BFAR. Проблемът се състои в това, че сертификатът за разтоварване включва информация за риболовните кораби дори когато уловът се разтоварва от транспортни кораби. Следователно инспекторите могат да издават сертификати за разтоварванията на риболовни кораби, които все още са в морето, без никаква информация за риболовните дейности. Също така съществуващата система за издаване на сертификати за разтоварване на риба не гарантира достатъчна проследимост, тъй като цялата налична и имаща отношение информация в нея не е взаимосвързана, като например информацията за разтоварващия кораб и преработвателното предприятие, за което е предназначен уловът.
- (50) При непромишления риболов почти липсват мерки за контрол по море или в пристанището на разтоварване; докладите за улова на риба не се подписват от местните органи, а се заверяват от преработвателните предприятия при получаването на суровината. Органите обясниха, че поради липсата на ресурси при разтоварванията много рядко присъства държавен служител от съответния орган. Ето защо при отсъствието на официален представител на органите в момента на попълване на доклада за улова на риба могат да бъдат декларирани няколко разтоварвания за един риболовен кораб, като се смесва уловът от регистрирани и лицензирани кораби с улова от кораби, извършващи непромишлен риболов, които не са лицензирани и регистрирани. Това поражда проблеми, тъй като тези доклади представляват едни от основните документи, използвани за издаване на опростени сертификати за улов.
- (51) BFAR разчита на информацията, предоставена от операторите или преработвателните предприятия, вместо да проверява и валидира данните в сертификатите за улов въз основа на своята собствена оценка. Република Филипини не успя да разработи съгласувана схема за контрол, чрез която да се проверяват процедурите на дружествата за проследимост. Така например въпреки големия брой документи, който се изисква преди валидирането на сертификат за улов (стандартен и опростен), BFAR не може да провери дали теглото, посочено в сертификата за улов, е вярно, тъй като не извършва контрол вътре в предприятията. Следователно валидирането на сертификата за улов може да се определи като извършвано „на съляпо“ и рискът от насочване на улова от ННН риболов към потоците за износ е реален.
- (52) При първата мисия на Комисията през 2012 г. бяха разкрити случаи на липса на контрол върху преработваните количества, при които получените след преработката количества бяха в повечето случаи същите като тези преди преработката. В случая на консервирана риба тон това е невъзможно, тъй като някои части от тялото на рибата трябва да бъдат изхвърлени, и това може да бъде знак за евентуално въвеждане на продукти от ННН риболов в производствените потоци и потоците за износ.
- (53) По време на първата мисия на Комисията през 2012 г. беше установено също, че дружествата, които подават заявления за сертификат за улов, имат неофициално разрешение да издават номер на сертификата за улов, който трябва да представлява серия от специални кодове, както се изисква от BFAR (за да може да бъде идентифициран например износителят или регионът), и последователен сериен номер. При липсата на база данни или електронна система тези номера не се контролират, което представлява определен риск за злоупотреба с тях, като се използва един и същ номер за различни пратки.
- (54) Проблемът с проследимостта се засилва от практиката на неконтролирано трансбордиране в открито море. Рибните продукти действително могат да навлязат на филипинския пазар чрез транспортни кораби и, предвид недостатъците в контрола и проследимостта на разтоварванията, обяснени в съображение 49, съществува риск от внос във Филипините на риба от ННН риболов. Трансбордирането е широко разпространена практика, тъй като повечето от риболовните дейности на флота за стопански риболов, с изключение на големите кораби с парагади, които извършват дейност в зоната на ЮТС, се подпомагат от транспортни кораби, които товарят рибата от риболовните кораби, известни още като „кораби за улов“, и я доставят в пристанище или преработвателно предприятие.

- (55) В това отношение трябва да бъде припомнено, че липсата на контрол върху трансбордирането пречи на органите да контролират улова на риболовните кораби, оборудвани с мрежи гъргър, и следователно създава риск от докладване на занижени количества улов. Ограниченото присъствие на патрулни кораби, ограничената територия, обхваната от наблюдатели на борда (освен по време на периода на забрана на използването на устройства за струпване на риба (УСР), т.е. през летния сезон), и недоброто функциониране понастоящем на системата за наблюдение на риболовните кораби (VMS) може също да допринасят за осъществяването на дейности, свързани с ННН риболов. Слабости съществуват и в контрола на непромишления риболов, като например ограничен контрол при разтоварване на сушата и ограничен надзор по море. Освен това системата за издаване на лицензи все още не е внедрена във всички общини.
- (56) В различни информации органите на Филипините признаха недостатъците на своите системи по отношение на проследимостта. В информацията си от 25 февруари Филипините представиха наредба относно проследимостта. Досега обаче Комисията не е установила съществен напредък по отношение на проследимостта.
- (57) Следователно, както е видно по-горе от съображения 46 — 54, липсата на контрол върху сертификатите за улов при внос и върху преработвателните предприятия, както и множеството канали, по които рибата може да бъде доставена, насърчават флота за далечно плаване да изнася рибните продукти от ННН риболов заедно със законно уловената риба, независимо дали от риболов в национални, или чужди води. Ограниченият контрол върху дейностите по море (риболов и трансбордиране) допълнително засилва проблема, както ще бъде разгледано в съображения 67 — 75 в раздел 3.2.
- (58) В Кодекса за поведение за отговорен риболов на ФАО се препоръчва прозрачност в законодателството и при подготовката на законодателни актове в областта на рибарството, както и в съответните процеси на изготвяне на политика, вземане на решения и управление (съответно членове 6.13 и 7.1.9). В Кодекса се предоставят принципи и стандарти, приложими за опазването, управлението и развитието на цялото рибарство, и се обхващат също така, наред с другото, улавянето, преработването и търговията с риба и рибни продукти, риболовните дейности и научните изследвания в областта на рибарството. В членове 11.2 и 11.3 от Кодекса за поведение на ФАО се посочва още, че международната търговия с риба и рибни продукти не следва да застрашава устойчивото развитие на рибарството, следва да се основава на прозрачни мерки, както и на прозрачни, опростени и всеобхватни законови и подзаконови актове и административни процедури.
- (59) Въпреки че Република Филипини има за цел да установи обща система за регистрация на риболовните кораби, в момента съществува система за регистрация на корабите към органа по регистрациите (Maritime Industry Authority (MARINA)) и система за лицензиране на риболовните дейности. Според оценките, направени по време на първата мисия на Комисията през 2012 г., съществуват значителни недостатъци в системата за регистрация на корабите. Съществува проблем с несъгласуваността между броя на корабите, регистрирани от MARINA, и двата лицензиращи органа (Министерството на земеделието (BFAR)/Звена на местното управление (ЗМУ), както и с липсата на структурирано сътрудничество между тези органи. След мисиите на Комисията BFAR и MARINA сключиха меморандум за разбирателство относно сътрудничеството помежду си. Освен това голям брой малки съдове, извършващи риболов в общински води, не са регистрирани от отговорните ЗМУ (по приблизителни оценки този брой може да достига дори до 50 %), което затруднява техния контрол. Също така Комисията установи по време на своите мисии, че има недостатъци и в управлението на лицензите за риболов, тъй като номерата върху издадените лицензи и записаните от органите данни са непълни.
- (60) Условието за регистрация на корабите следва да бъдат свързани с лицензите за риболов, както е определено в член 40 от МПД за ННН риболов, и следва да бъдат ясни, прозрачни и обществено достъпни. Във Филипините обаче се наблюдаваше голямо несъответствие между броя на регистрираните кораби за стопански риболов и този на лицензираните в страната кораби. Според MARINA през 2010 г. са регистрирани само 3 700 риболовни кораба, включително кораби за непромишлен риболов, въпреки че през 2011 г. са лицензирани близо 8 000 кораба за стопански риболов. Следователно базата данни, управлявана от MARINA, не е актуализирана, тъй като броят на лицензираните риболовни кораби е по-голям от този на регистрираните, което всъщност е невъзможно. Включването на корабите за непромишлен риболов и корабите за стопански риболов в една и съща база данни не е подходящо, като се има предвид, че ЗМУ не изпращат редовно точни данни. В резултат на това цялостните стойности са неточни. Това води до заключението, че регистърът не е актуален.

- (61) Разнообразието от видове риболовни кораби (извършващи риболов в общински води и извършващи стопански риболов, допълнително разделени на малки, средни и големи кораби) и от лицензи за риболов (издавани от BFAR за корабите за стопански риболов и издавани по преценка на ЗМУ за корабите за непромишлен риболов) и усложнената вследствие на това система за лицензиране подкопават възможността за проследяване на риболовните дейности, както и усилията за наблюдение, контрол и надзор. Липсата на надеждна и пълна информация за регистрацията на съдовете и за лицензите засяга пряко възможността за издаване на правилни сертификати за улов.
- (62) При установената липса на проследимост и липсата на информация на разположение на органите на Филипините по отношение на разтоварената риба последните не могат да гарантират, че рибните продукти, които влизат във Филипините или в установени във Филипините преработвателни предприятия, не произхождат от ННН риболов, както е представено в съображения 43 — 56.
- (63) С оглед на положението, разяснено в настоящия раздел от решението, и въз основа на всички факти, събрани от Комисията, както и на всички изявления, направени от засегнатата държава, може да бъде установено в съответствие с член 31, параграф 3 и параграф 4, буква б) от Регламента относно ННН риболов, че Република Филипини не е изпълнила задълженията си съгласно международното право като крайбрежна държава и държава на пазара да предотвратява достъпа на рибни продукти от ННН риболов до своя пазар.
- 3.2. Липса на сътрудничество и неприлагане (член 31, параграф 5, букви а), б), в) и г) от Регламента относно ННН риболов)**
- (64) Комисията анализира на първо място дали органите на Филипините сътрудничат ефективно с Комисията чрез предоставяне на отговор на направените от Комисията искания за разследване, предоставяне на обратна информация или последващи мерки по отношение на ННН риболова и свързаните с него дейности.
- (65) Въпреки че органите на Филипините, участващи в изпълнението на схемата за сертифициране на улова от Регламента на ЕС относно ННН риболов, обикновено оказват съдействие, като отговарят и предоставят обратна информация в отговор на исканията за информация или проверка, надеждността на техните отговори се поставя под съмнение поради липсата на прозрачност и поради малкото или липсващите възможности да се гарантира проследимостта на рибните продукти, както е установено в раздел 3.1 от решението.
- (66) Второ, в рамките на цялостната оценка на изпълнението на задълженията от страна на Република Филипини като държава на знамето, пристанищна държава и крайбрежна държава Комисията анализира също така дали Република Филипини сътрудничи с други държави на знамето в борбата с ННН риболов.
- (67) Както е посочено в съображение 46, Република Филипини няма достъп до необходимата информация за местоположението или дейностите на своите собствени кораби, които осъществяват дейност във водите на трети държави, като например Папуа-Нова Гвинея. Като се има предвид, че сътрудничеството е недостатъчно, Република Филипини продължава да разрешава на кораби, плаващи под нейно знаме, да извършват риболов във водите на трети държави и поради това не може да поеме пълната си отговорност като държава на знамето по отношение на дейностите на корабите си извън своите води и по отношение на верността на информацията при валидирането на сертификати за улов.
- (68) Трето, отговорностите на държавата на знамето включват задължението тази държава ефективно да упражнява своята юрисдикция и контрол по отношение на административните, техническите и социалните въпроси, свързани с корабите, плаващи под нейно знаме, както е предвидено в член 94 от UNCLOS и в МПД за ННН риболов. В точка 24 от МПД за ННН риболов се приканват държавите на знамето да осигурят всеобхватни и ефективни мерки за наблюдение, контрол и надзор на риболова, от самото му начало през пристанището на разтоварване до крайното местоназначение, включително чрез прилагането на VMS съгласно съответните национални, регионални и международни стандарти. Това включва изискването корабите под юрисдикцията на държавата на знамето да имат VMS на борда си, както и задължението редовно да се предоставя информация от дневниците за улова — нещо, което първата мисия на Комисията през януари 2012 г. установи, че се случва във Филипините само при подновяването на лиценза, което се извършва на всеки 3 години. Както е разгледано по-нататък, Република Филипини не е изпълнила задължението си по UNCLOS и не е взела предвид препоръката, включена в МПД за ННН риболов, по-специално по отношение на контрола върху своя флот и мерките за наблюдение, контрол и надзор, които са приети и се изпълняват.

- (69) Проблемите на Република Филипини, свързани с контрола на нейния флот, се дължат отчасти на липсата на административен капацитет, тъй като размерът на нейния риболовен флот надвишава способността ѝ да контролира корабите. Комисията действително установи значителен дисбаланс между административния капацитет на Република Филипини да наблюдава и контролира риболовните дейности на корабите, осъществяващи дейност в нейни води, и броя на регистрираните кораби/издадените лицензи за риболов (възлизащ на около 9 300 кораба за стопански риболов и около 470 000 „банкас“). Това положение потвърждава факта, че в сравнение с обема на риболовната дейност, която се извършва във водите под нейна юрисдикция, Република Филипини разполага с недостатъчен капацитет за прилагане на принудителни мерки въпреки увеличението на човешките и бюджетните ресурси, предвидено през 2014 г. Комисията счита, че тази липса на средства за намеса в дейностите по море застрашава всяко усилие за прилагане на принудителни мерки.
- (70) Република Филипини прие през 2012 г. Административна заповед за риболова № 241 относно разпоредбите и прилагането на системата за наблюдение на риболовните кораби в открито море. В заповедта се изисква VMS да се прилага за всички лицензирани кораби за стопански риболов, плаващи под знамето на Филипините, които са получили разрешение от BFAR да осъществяват дейност в открито море, както и за онези риболовни кораби, които имат права на достъп за риболов в ИИЗ на други държави. Както е определено в заповедта, изискването за VMS следва първо да бъде приложено за всички кораби, плаващи под знамето на Филипините, получили разрешение да извършват улов на риба тон в открито море или имащи права на достъп за риболов в ИИЗ на други държави. Впоследствие, при бъдещите консултации със заинтересованите страни ще бъде определен графикът за прилагане на VMS за всички други риболовни кораби/съоръжения, осъществяващи дейност във всички други риболовни зони, освен ако не се изисква друго по силата на други закони и съществуващи административни заповеди за риболова. Установените до момента факти показват, че въпреки съществуващите правила Република Филипини е приложила само частично задълженията за VMS.
- (71) Както е описано от органите на Филипините в националния план за действие срещу ННН риболов (НПД за ННН), представен на Комисията, VMS обхваща риболовните кораби, плаващи под знамето на Филипините, които осъществяват дейност в зона в открито море номер 1 и районите за риболов под юрисдикцията на други РОУР. С Административна заповед за риболова № 241 се задължават всички риболовни кораби, плаващи под знамето на Филипините, които осъществяват дейност в открито море, да инсталират VMS транспондери. Република Филипини обаче не е представила на Комисията информация за своите намерения и планове да разширява поетапно обхвата на VMS, за да бъдат обхванати риболовните кораби, осъществяващи дейност в ИИЗ на Филипините, което е изискване на член 94 от UNCLOS и член 24 от МПД за ННН риболов, за да се гарантират цялостно и ефективно наблюдение, контрол и надзор на риболова.
- (72) По време на първата мисия на Комисията, проведена във Филипините през 2012 г., Комисията установи, че центърът за наблюдение на риболова (ЦНР) е едва на етап на разработка/пилотен етап. Също така оперативните данни от VMS не бяха на разположение на ЦНР на Филипините, по-специално в случаите на кораби, плаващи под знамето на Филипините и осъществяващи дейност във водите на Папуа-Нова Гвинея. Освен това наличието на VMS на борда не е задължително за редица кораби. Броят на корабите, които действително докладват данни на органите на Филипините, беше незначителен. Според информацията, събрана по време на мисията през 2012 г., органите на Филипините разполагаха с т. нар. „само визуален“ достъп до VMS, и то само за 53 от общо 613 кораба, плаващи под знамето на Филипините и регистрирани към този момент в WCPFC. Правото на „само визуален“ достъп на практика представляваше снимка на екрана с информация за корабите, влизащи във/напускащи международните води в зоната по Конвенцията WCPFC, а не действителното местоположение на кораба. Докладвани бяха също проблеми, свързани с обхвата от страна на VMS на риболовните кораби, осъществяващи дейност в зоните на ICCAT и IOTC. В своята информация от 15 май 2014 г. Филипините съобщиха, че настоящем компетентният орган получава от органите на Папуа-Нова Гвинея местоположенията по VMS само за някои филипински кораби за улов. Освен това според предоставената от Филипините информация те не получават информация от VMS за транспортните кораби, действащи заедно с корабите за улов във водите на Папуа-Нова Гвинея.
- (73) В допълнение към това органите на Филипините не разполагаха с цялостен поглед върху своите кораби или корабите на трети държави, евентуално осъществяващи дейност в тяхната ИИЗ.
- (74) Компетентните органи също така не разполагат с информация относно риболовното усилие, прилагано от филипински кораби във водите на Папуа-Нова Гвинея.
- (75) Поради всичко, изложено по-горе, Република Филипини не е спазила разпоредбите на член 94 от UNCLOS. Също така подобни оперативни недостатъци не са в съответствие с точка 24 от МПД за ННН риболов.

- (76) Четвърто, по отношение на ефективните принудителни мерки, в точка 21 от МПД за ННН риболов държавите се приканват да гарантират, че санкциите за извършването на ННН риболов от кораби са с достатъчна тежест, за да могат ефективно да предотвратяват, възпират и премахват ННН риболов и да лишават нарушителите от изгодите, произтичащи от този риболов. Както е разгледано по-нататък, Филипините нямат нито необходимата правна рамка, нито необходимия контрол върху своята флота и води, за да налагат адекватни санкции за нарушителите.
- (77) Въз основа на информацията, получена от мисиите на Комисията, бе установено също така, че системата от санкции срещу дейностите, свързани с ННН риболов, е недостатъчна — санкциите не са ефективни за гарантиране на спазването, не възпират нарушенията, независимо от мястото на извършването им, и не лишават нарушителите от изгодите, произтичащи от техните незаконни дейности.
- (78) По отношение на принудителните мерки, прилагани от Филипините, мисиите, проведени от Комисията, разкриха, че е необходим преглед на приложимите санкции по отношение на нарушенията, предвидени в Републикански закон 8550 или Филипинския кодекс за рибарството от 1998 г. (RA 8550), който представлява основното законодателство в областта на рибарството, действало понастоящем в страната.
- (79) Органите на Филипините признаха в своите изявления, че няма въведена схема за възпиращи санкции. Настоящото равнище на тези санкции е остаряло и не отговаря на сериозността на евентуалните нарушения, потенциалното въздействие на нарушенията върху ресурсите и потенциалните изгоди, които могат да произтичат от такива незаконни действия за извършителите. Като пример може да се посочи, че за унищожаването на кораловия риф по крайбрежието на Котабато, чиято стойност се оценява на 11,5 млрд. евро, нарушителят би бил наказан само с глоба от 2 000 филипински песо (приблизително 32 EUR) до 20 000 филипински песо (приблизително 320 EUR).
- (80) След мисиите на Комисията през 2012 г. органите на Филипините представиха проект за изменение на Филипинския кодекс за рибарството от 1998 г. Предложените глоби, въпреки че са по-високи от определените в настоящия обвързващ закон, изглежда все още не са достатъчно строги, за да лишават ефективно нарушителите от изгодите от ННН риболов. Съгласно проекта например глобата, предвидена за риболовни съоръжения, които унищожават кораловите рифове и други морски местообитания, която е една от най-високите, предвидена в този проект, се равнява на три пъти стойността на рибата, уловена в резултат на риболовната операция, или на 2 млн. филипински песо (приблизително 35 000 EUR), което от двете е по-високата стойност. Това определено не е достатъчно предвид високата икономическа стойност на кораловите рифове, както е описано в съображение 79. В допълнение към това проектът е представен в Сената и Камарата на представителите, но все още не е приет и следователно не е правно обвързващ. Органите на Филипините не са представили ясен график за влизането в сила и изпълнението на този проект за изменение.
- (81) Освен това настоящото законодателство не включва определение на ННН риболов, разпоредби относно сериозните нарушения или конкретни санкции за повторни нарушители. В новия проект е предвидено определение на ННН риболов и е разгледано повторното нарушение. В него обаче не са включени придружаващи административни мерки по систематичен начин. Освен това, въпреки че проектът, представен от органите на Филипините, разширява обхвата на Кодекса за рибарството от 1998 г., за да бъдат включени действията, извършвани в открито море или във водите на трети държави, настоящият действащ закон се отнася само за водите под юрисдикцията на Филипините. Ето защо при сегашното положение органите на Филипините нямат правно основание да налагат санкции за дейности по ННН риболов, извършвани от кораби, плаващи под знамето на Филипините и осъществяващи дейност извън националната юрисдикция.
- (82) Затова санкциите в настоящата им форма не са всеобхватни и достатъчно строги, за да имат възпиращ ефект. Равнището на санкциите действително не е адекватно, за да гарантира съответствие, да възпира нарушенията, независимо от мястото на извършване, и да лишава нарушителите от изгодите, произтичащи от техните незаконни дейности, както се изисква от член 25, параграф 7 от Конвенцията WCPFC. Освен това възможността за санкциониране и ефективно предприемане на последващи действия след нарушенията допълнително се подкошава от липсата на яснота и прозрачност на законите и процедурите, по-специално във връзка с регистрацията и лицензирането на кораби, проследимостта и надеждността на информацията и данните относно разтоварванията и улова (както е представено в съображения 45 — 62, както и във връзка с опазването и управлението на ресурсите (както ще бъде описано в съображения 100 — 102). Тази ситуация силно затруднява ефективното прилагане на принудителни мерки и установяването на нарушения като ННН риболов. Действията на Република Филипини по отношение на ефективните принудителни мерки не са в съответствие с нейните задължения по член 94 от UNCLOS, нито с препоръките от точка 21 от МПД за ННН риболов.

- (83) Съгласно членове 63 и 64 от UNCLOS крайбрежните държави и държавите на знамето си сътрудничат по отношение на трансгранично преминаващите и далекомигриращите рибни видове. Освен това в член 7.1.3 от Кодекса за поведение на ФАО се препоръчва държавите, участващи в експлоатацията на трансгранично преминаващите и далекомигриращите рибни запаси, да установят двустранно споразумение с организационни мерки, за да се гарантира ефективно сътрудничество с цел да се осигури ефективно опазване и управление на ресурсите. Това е доуточнено в точки 28 и 51 от МПД за ННН риболов, в които се определят подробни практически условия за пряко сътрудничество между държавите, включително по отношение на обмена на данни или информация, с които разполагат крайбрежните държави. Липсата на обмен на информация между Филипините и Папуа-Нова Гвинея, който да позволява кръстосана проверка на информацията, необходима за валидиране на сертификатите за улов, подкопава прилагането на тези разпоредби.
- (84) В това отношение в член 25, параграф 10 от Конвенцията WCPFC⁽⁷⁾ се определя, че всеки член на тази комисия, когато има разумни основания да счита, че риболовен кораб, който плава под знамето на друга държава, е участвал в дейност, която подкопава ефективността на мерките за опазване и управление, приети за зоната на конвенцията, уведомява за това съответната държава на знамето. Папуа-Нова Гвинея и Филипините обаче не сътрудничат помежду си, за да обменят информация от VMS, която се счита за особено важна за спазването на мерките за опазване и управление от страна на корабите. Това засяга изпълнението на тази разпоредба.
- (85) По отношение на историята, характера, обстоятелствата, степента и тежестта на проявите на разглеждания ННН риболов, възможността за оценяване на тези аспекти е също така застрашена от описаната липса на яснота и на прозрачност. Вследствие на тези недостатъци не е възможно да се установи по надежден начин потенциалният размер на свързаните с ННН риболов дейности. Признат факт е обаче, че липсата на прозрачност, съчетана с невъзможността за ефективни проверки, насърчава неправомерното поведение.
- (86) По отношение на съществуващия капацитет на органите на Филипините следва да се отбележи, че според индекса на човешкото развитие на Организацията на обединените нации⁽⁸⁾ Филипините се считат за държава със среден индекс на човешко развитие (114-о място от 186 държави през 2012 г.). Това се потвърждава и от приложение II към Регламент (ЕО) № 1905/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. за създаване на финансов инструмент за сътрудничество за развитие⁽⁹⁾, в което Филипините са включени в категорията на страните и териториите с по-нисък среден доход, както и от информацията от Комитета за подпомагане на развитието към Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР/КПР) от 1 януари 2013 г. за отчетната 2012 г.⁽¹⁰⁾ В това отношение ограниченията във финансовия и административния капацитет на компетентните органи могат да се считат за един от факторите, подкопаващи способността на Филипините да изпълняват своите задължения за сътрудничество и прилагане на принудителни мерки.
- (87) Независимо от това следва да се вземе предвид, че административният капацитет на Филипините непрекъснато се укрепва чрез финансова и техническа помощ от Съюза. По-специално Съюзът вече е финансирал специфично действие за техническа помощ във Филипините по отношение на борбата срещу ННН риболов през 2011 г.⁽¹¹⁾ В допълнение към това, с помощта на Европейската агенция за контрол на рибарството и по искане на органите на Филипините Комисията организира семинар за изграждане на капацитет в Манила от 22 до 26 юли 2013 г. с основен акцент върху мерките на пристанищната държава и анализа на риска.
- (88) Въпреки анализа, съдържащ се в съображения 86 и 87, се отбелязва също така, че въз основа на информацията, получена по време на мисиите през 2012 г., не може да се счита, че органите на Филипините не разполагат с финансови ресурси, а по-скоро с необходимата правна и административна среда, за да гарантират ефективното и ефикасно изпълнение на своите задължения.

⁽⁷⁾ Конвенция за опазването и управлението на далекомигриращите рибни запаси в Западния и Централния Тихи океан, подписана в Хонолулу, 5 септември 2000 г. (<http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific>).

⁽⁸⁾ Информация, получена от <http://hdr.undp.org/en/statistics>

⁽⁹⁾ ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 41.

⁽¹⁰⁾ Списък на КПР на получателите на официалната помощ за развитие (ОПР) (<http://www.oecd.org/dac/stats/daclistofodarecipients.htm>)

⁽¹¹⁾ Съпътстваща програма за развиващите се държави за постигане на съответствие при прилагането на Регламент (ЕО) № 1005/2008 за незаконния, недеклаиран и нерегулиран (ННН) риболов, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

(89) С оглед на положението, обяснено в настоящия раздел на решението, и въз основа на всички събрани от Комисията факти, както и на всички изявления, направени от държавата, можа да бъде установено в съответствие с член 31, параграф 3 и параграф 5, букви а), б), в) и г) от Регламента относно ННН риболов, че Република Филипини не е изпълнила своите задължения съгласно международното право като крайбрежна държава и държава на пазара по отношение на усилията за сътрудничество и прилагане на принудителни мерки.

3.3. Неизпълнение на международни правила (член 31, параграф 6 от Регламента относно ННН риболов)

(90) Република Филипини е ратифицирала UNCLOS. Република Филипини е договаряща страна по ICCAT, IOTC и WCPFC, както и сътрудничаща страна, която не е член на CCSBT.

(91) Комисията анализира на първо място цялата информация, която счете за важна по отношение на статута на Филипините като договаряща страна, която е член на IOTC и WCPFC.

(92) В доклада на IOTC относно съответствието за Филипините, изготвен от Комитета по съответствието на неговата сесия през 2012 г.⁽¹²⁾, се отбелязва, че Република Филипини не е включила в националното си законодателство разпоредбите на мерките на IOTC за опазване и управление по отношение на морските костенурки и акулите скитници (резолюции 10/6 и 10/12 относно морските птици и акулите скитници). Отбелязано е също, че Република Филипини не е изпълнила изцяло изискванията на IOTC относно докладването на данни, по-специално данните относно процентното съдържание на различните размери на уловените екземпляри, които се докладват само частично. Комитетът настоятелно прикани Република Филипини допълнително да подобри събирането и докладването на данни (Резолюция 10/02 относно минималните изисквания за докладване). Филипините не са докладвали своя списък с активни кораби за 2011 г. (Резолюция 10/08 относно списъка на активните кораби). Филипините не са предоставили и докладите от наблюденията (Резолюция 11/04 относно програмата за регионалните наблюдения). Република Филипини беше уведомена за основанията за загриженост на Комитета по отношение на нейното равнище на съответствие от председателя на IOTC в писмо от 22 март 2011 г. относно равнището на изпълнение на мерките на IOTC за опазване и управление, установено от Комитета по съответствието на неговата 8-а сесия през 2011 г.

(93) Съгласно информацията, получена от доклада на IOTC относно съответствието, изготвен на 10 март 2012 г.⁽¹³⁾, Република Филипини не е изпълнила следните задължения за докладване: Резолюция 09/02 относно плана за развитие на флота — не е представен; Резолюция 07/02 относно списъка на корабите с издадени разрешителни с обща дължина от 24 метра или повече — част от задължителната информация липсва или не отговаря на стандартите на IOTC. Що се отнася до VMS, Република Филипини не е изпълнила Резолюция 10/01 и Резолюция 06/03, тъй като в доклада за изпълнението не е предоставена информация за резюмето на записите на VMS, както и доклад за напредъка и изпълнението на VMS. Освен това Република Филипини не е изпълнила Резолюция 10/12 относно забраната за улов на акули скитници от всички видове от семейство *Alopiidae*, както и Резолюция 10/06 относно доклада за морските птици и изпълнението на смекчаващи мерки южно от 25° ю.ш., тъй като не е предоставила изискваната информация. По отношение на наблюденията Република Филипини не е изпълнила Резолюция 11/04: страната не е предоставила информация относно равнището на обхвата, както и докладите от наблюденията. Република Филипини не е изпълнила и Резолюция 01/06 относно програмата за статистическата документация, тъй като не е предоставила годишния доклад.

(94) В доклада на IOTC относно съответствието за Филипините, изготвен на 2 април 2013 г.⁽¹⁴⁾, Комитетът по съответствието отбелязва, че загрижеността относно съответствието на Филипините, установено в доклада за съответствие за 2012 г., е съобщена на Филипините от председателя на комитета в писмо от 26 април 2012 г. След извършване на преглед на доклада за съответствието на Филипините за 2013 г. Комитетът по съответствието установи значително неспазване. Република Филипини не е транспонирала забраната на едромашабния риболов с плаващи мрежи в националното си законодателство в съответствие с Резолюция 12/11. Страната не е изпълнила програмата за наблюдение, както се изисква в Резолюция 11/04. Република Филипини не е предоставила задължителния доклад за трансбордиранията, извършвани в открито море, както се изисква в Резолюция 12/05. Освен това Република Филипини не е предоставила задължителния доклад за напредъка и изпълнението на VMS, както се изисква в Резолюция 06/03. Страната не е предоставила задължителния доклад за сравнението на износа и вноса, както се изисква в Резолюция 01/06.

⁽¹²⁾ Доклад на IOTC относно съответствието за Филипините, изготвен на 10 март 2012 г. от Комитета по съответствието, 9-а сесия на Комитета по съответствието, IOTC-2012-CoC09-CR22; CoC09-IR22.

⁽¹³⁾ Доклад на IOTC относно съответствието от 10.3.2012 г., IOTC-2012-CoC09-CR22_Rev2[E].

⁽¹⁴⁾ Доклад на IOTC относно съответствието от 2.4.2013 г., IOTC-2013-CoC10-CR22[E].

- (95) Освен това съгласно информацията, получена от доклада на ИОТС относно съответствието, изготвен на 2 април 2013 г., Република Филипини не е изпълнила или е изпълнила само частично Резолюция 10/08 относно списъка на активните кораби и Резолюция 07/02 относно списъка на корабите с издадени разрешителни с обща дължина от 24 метра или повече поради пропусната задължителна информация, като например: собственик, целеви видове, брутен тонаж, разрешен период, функциониращо пристанище. Що се отнася до VMS, подобно на предходната година Република Филипини не е изпълнила Резолюция 06/03 и Резолюция 12/13, тъй като в доклада за изпълнението не е предоставена информация за резюмето на записите и изпълнението на VMS. Република Филипини е изпълнила само частично задължителните статистически изисквания, произтичащи от Резолюция 10/02. Република Филипини не е изпълнила и Резолюция 12/05 относно трансбордиранията в открито море, тъй като не е предоставила изискваната задължителна информация. Що се отнася до наблюденията, Република Филипини не е изпълнила или е изпълнила частично Резолюция 11/04; по-специално тя не е осигурила необходимия обхват на наблюдението поради факта, че Индийският океан е високорискова зона, и не е предоставила задължителните доклади за наблюдението, както и годишния доклад.
- (96) Някои от горепосочените проблеми, освен че представляват нарушения на правилата на РОУР, са също нарушения на общите задължения по UNCLOS, както се посочва по-нататък.
- (97) Липсата на транспониране в националното законодателство на забраната на едромашабния риболов с плаващи мрежи в съответствие с Резолюция 12/11 на ИОТС, както е описано в съображение 94, подкопава възможността на Република Филипини да изпълни своите задължения по член 118 от UNCLOS, в който се установява задължение за сътрудничество между държавите при опазването и управлението на живите ресурси в зоните в открито море.
- (98) Също така, както е описано в съображения 93 — 97, Република Филипини не е изпълнила изискванията за записване и своевременно докладване на ИОТС. По-специално страната не е предоставила на ИОТС информацията относно статистическите данни, плана за развитие на флота, докладите и записите от VMS, докладите за наблюденията и докладите за трансбордиранията. Тези недостатъци са в нарушение на член 119, параграф 2 от UNCLOS, в който се определя, че трябва редовно да се извършва предоставяне и обмен на наличната научна информация, статистиката за улова и риболовното усилие, както и на други данни, свързани с опазването на рибните запаси, чрез компетентните международни организации, независимо дали на подрегионално, регионално или глобално ниво.
- (99) Освен това липсата на доклад до ИОТС относно резюмето на записите на VMS и докладите от VMS, както и принципното затруднение на органите на Филипините да получават VMS сигнал от корабите, плаващи под знамето на Филипините, когато осъществяват дейност във водите на трета държава, е в нарушение на член 62, параграф 4, буква д) от UNCLOS по отношение на изискването риболовните кораби да представят доклад за местоположението съгласно VMS. Този недостатък е също така в нарушение на точка 24, параграф 3 от МПЦ за ННН риболов, съгласно която държавите следва да осъществяват всеобхватно и ефективно наблюдение, контрол и надзор на риболова от самото му начало, през пристанището на разтоварване до крайното местоназначение, включително чрез прилагането на система за VMS, съгласно съответните национални, регионални и международни стандарти, включително изискването за кораби под нейната юрисдикция да разполагат с VMS на борда си.
- (100) В допълнение към това съгласно член 62, параграф 1 от UNCLOS и съответните правила в Конвенцията WCPFC (по-специално членове 2, 5, 7, 8) несъмнено е задължение на крайбрежната държава да приема мерки, съвместими с приложимите в региона и в открито море, за да гарантира дългосрочна устойчивост на трансгранично преминаващите и далекомигриращите рибни запаси и да насърчи целта за тяхното оптимално използване. В правната рамка на Република Филипини са предвидени само ограничени мерки за опазване и управление за всички води под нейната национална юрисдикция. Тези мерки не са в съответствие със задълженията на Филипините по международното право и правилата на РОУР.
- (101) По-специално водите под юрисдикцията на Филипините се наричат териториални води, архипелажни води и ИИЗ. Съгласно член 3 от Конвенцията WCPFC зоната на компетентност на WCPFC включва по принцип всички води на Тихия океан (ограничени на юг и на изток с определени линии), включително водите под юрисдикцията на Филипините. Тъй като Република Филипини счита, че правилата на WCPFC не се прилагат изцяло за водите под нейната юрисдикция, не е напълно ясно какви данни се събират и докладват на WCPFC; тези данни не обхващат оценките за всички риболовни води на Филипините. Като счита своите архипелажни води за попадащи извън обхвата на приложение на мерките на WCPFC, Република Филипини нарушава тези мерки.

- (102) В допълнение към това, както е установено по време на първата мисия на Комисията през 2012 г., съществува съвсем малък брой мерки за опазване и повечето от тях имат много ограничен ефект. Ролята на местните органи за управление при въвеждането на мерки за опазване в общински води също остава неясна. Местните органи за управление са 915. Техните действия изглеждат независими от BFAR, което няма право да им налага политики и правила по въпроси, засягащи техните юрисдикции, т.е. общинските води.
- (103) Това положение води до липса на яснота и прозрачност, която — в допълнение към липсата на прозрачност на законодателството и процедурите на Филипините във връзка с регистрацията и лицензирането на риболовни кораби, както е обяснено в раздели 3.1 и 3.2 от решението — застрашава и подкопава възможността за ефективно прилагане на ефикасното опазване и управление на риболовните ресурси на Филипините.
- (104) Действията на Филипините във връзка с изпълнението на международните инструменти не са в съответствие с препоръките в точка 10 от МПД за ННН риболов, съгласно която държавите се приканват да отдадат приоритет на ратифицирането, приемането или присъединяването към UNFSA. Комисията счита, че в случая с Република Филипини, която разполага със значителен флот от риболовни кораби, които извършват риболов на далекомигриращи видове (най-вече риба тон в зоните на ICCAT, IOTC и WCPFC), тази препоръка е от особено голямо значение.
- (105) Предвид положението, обяснено в настоящия раздел на решението, и въз основа на всички факти, събрани от Комисията, както и на всички направени от държавата изявления можа да бъде установено в съответствие с член 31, параграфи 3 и 6 от Регламента относно ННН риболов, че Република Филипини не е изпълнила задълженията си съгласно международното право по отношение на международните правила и разпоредби и мерките за опазване и управление.

3.4. Специфични ограничения на развиващите се държави

- (106) Припомня се, че в съответствие с индекса на човешкото развитие на Организацията на обединените нации⁽¹⁵⁾ Република Филипини се счита за държава със среден индекс на човешко развитие (114-о място от 186 държави през 2012 г.). Това се потвърждава и от приложение II към Регламент (ЕО) № 1905/2006 на Европейския парламент и на Съвета, в което Република Филипини е включена в категорията на страните и териториите с по-нисък среден доход, както и от информацията от Комитета за подпомагане на развитието към Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР/КПР) от 1 януари 2013 г. за отчетната 2012 г.⁽¹⁶⁾
- (107) Следва да се отбележи, че уведомлението на Филипините като държава на знамето беше прието от Комисията в съответствие с член 20 от Регламента относно ННН риболов, считано от 15 януари 2010 г. Република Филипини потвърди, както се изисква в член 20, параграф 1 от Регламента за ННН риболов, че е създавала вътрешна организация за прилагане, контрол и изпълнение на законите, подзаконовите актове и мерките за опазване и управление, които нейните риболовни кораби са длъжни да спазват.
- (108) Комисията информира Филипините за различните недостатъци, които е установила по време на своята първа мисия, проведена през януари 2012 г. Няколко месеца по-късно, по време на втората си мисия през юни 2012 г., Комисията установи, че положението не се е променило. Целта на Комисията бе да се постигне сътрудничество с органите на Филипините и напредък по корективните действия по отношение на установените недостатъци. Република Филипини не предприе достатъчни корективни действия и не постигна положителен напредък по отстраняване на установените недостатъци.
- (109) Следва да се отбележи също, че Съюзът вече е финансирал специфично действие за техническа помощ във Филипините по отношение на борбата срещу ННН риболов през 2011 г.⁽¹⁷⁾
- (110) В допълнение към това, с помощта на Европейската агенция за контрол на рибарството и по искане на органите на Филипините, Комисията организира семинар за изграждане на капацитет в Манила от 22 до 26 юли 2013 г. с основен акцент върху мерките на пристанищната държава и анализа на риска.

⁽¹⁵⁾ Вж. бележка под линия 8.

⁽¹⁶⁾ Вж. бележка под линия 10.

⁽¹⁷⁾ Вж. бележка под линия 11.

- (111) Комисията е взела предвид ограниченията на Република Филипини, свързани с нейното развитие, и е предложила достатъчно време, за да се приложат действията от страна на Филипините за отстраняване на неспазването на нейните задължения съгласно международното право по един последователен, ефективен и безвреден начин от 2012 г. насам.
- (112) С оглед на положението, обяснено в настоящия раздел на решението, и въз основа на всички събрани от Комисията факти, както и на изявленията, направени от държавата, може да бъде установено в съответствие с член 31, параграф 7 от Регламента относно ННН риболов, че състоянието на развитие във връзка с управлението на рибарството на Република Филипини може да е влошено от равнището на цялостното ѝ развитие. Като се вземат предвид обаче характерът на установените недостатъци във Филипините, предоставената от Съюза помощ и предприетите действия за коригиране на ситуацията, не можаха да бъдат установени доказателства, които да потвърждават, че неизпълнението от страна на Република Филипини на нейните задължения съгласно международното право се дължи на недостатъчно развитие. Равнището на развитие на Филипините не може да оправдае или обоснове цялостната дейност на Република Филипини като държава на знамето и крайбрежна държава по отношение на рибарството, нито недостатъчните действия от нейна страна за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов и за гарантиране на съответното ефикасно наблюдение, контрол и надзор на риболовните дейности във водите под нейна юрисдикция.
- (113) С оглед на положението, обяснено в настоящия раздел на решението, и въз основа на всички събрани от Комисията факти, както и на всички изявления, направени от държавата, може да бъде установено в съответствие с член 31, параграф 7 от Регламента относно ННН риболов, че състоянието на развитие и цялостната дейност на Република Филипини по отношение на рибарството не са влошени от нейното равнище на развитие.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ ОТНОСНО ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА НЕСЪТРУДНИЧЕЩИ ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

- (114) С оглед на направените по-горе заключения по отношение на неизпълнението от страна на Република Филипини на нейните задължения съгласно международното право като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара и непредприемането на действия за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов, тази държава следва да бъде уведомена, в съответствие с член 32 от Регламента относно ННН риболов, относно възможността да бъде определена за държава, която Комисията счита за несътрудническа трета държава в борбата с ННН риболов.
- (115) В съответствие с член 32, параграф 1 от Регламента относно ННН риболов Комисията следва да уведоми Република Филипини за възможността да бъде определена като несътрудническа трета държава. Комисията следва също така да предприеме всички действия, предвидени в член 32 от Регламента относно ННН риболов, по отношение на Филипините. С оглед на добрата администрация следва да бъде определен период, в рамките на който тази държава може да представи писмени отговори на уведомлението и да коригира положението.
- (116) Освен това уведомяването на Република Филипини относно възможността да бъде определена за държава, която Комисията счита за несътрудническа за целите на настоящото решение, нито изключва, нито автоматично предполага предприемането от Комисията или от Съвета на определени по-нататъшни стъпки за целите на определянето и съставянето на списък с несътруднически държави,

РЕШИ:

Член единствен

Република Филипини се уведомява относно възможността да бъде определена за трета държава, която Комисията счита за несътрудническа трета държава в борбата с незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов.

Съставено в Брюксел на 10 юни 2014 година.

За Комисията

Maria DAMANAKI

Член на Комисията